

Däi lütje Hēvelman

Theodor Storm

Onno Dirk Feldmann

Dat was insent 'n lütje fent un däi häit't'de fan Hēvelman. 'S nachts slēp häi in 'n grôt rullenbäer un ōk 's nóómiddağs, dō häi möej was. Man wen häi näit sō möej was, mus sīn mauder hum d'r in d' dōrns uemforen un d'r fan kun häi nōjt nauğ krīgen.

Dō lağ däi lütje Hēvelman up äin nacht in sīn rullenbäer un kun näit inslóópen, man däi mauder slēp al lâng tēgen hum in d' grôt berstē. Man däi hār fær häil stīf bäien un ōk häil ġīn rullen, dūs dat 'n hēmelberstē was.

"Mauder", rēp däi lütje Hēvelman, "ik wil foren!" Un däi mauder langt'de in d' slóóp höör ārm tau 't bäer ūt un rult'de däi lütje berstē up un dóól. Altīd up un dóól un dō höör ārm möej wur, rēp däi lütje Hēvelman: "Mēr, mēr!" Un dō gung dat rullen wēr fan näjs tau. Man am äen slēp säi häil um dal un sō fööl Hēvelman ōk gilpen muğ, säi höört'de niks.

'T was sğier dóón. - Dō dürs dat näit lâng, dō kēk däi móón tau d' rūden in. Däi gâud oel móón un wat häi dō sağ was sō putserğ, dat häi sük erst insent mit sīn pelsmauen ōwer 't siecht strēk, sük sīn ōgen tau wiskern, sō wat hār däi oel móón sīn lēvend näit sāin.

Dō laǵ däi lütje Hēvelman mit ōpen ōgen in sīn rullenbäer un hul sīn bäintjes as 'n māstbōm umhōǵ. Sīn lütje hemd hār häi ūtlōken un dat hung as 'n sājel an sīn lütje tööen. Dō nam häi 'n hemdslip in elker hand, fung mit bājd kóóken an 't pūsten un läiverlóó sâcht um sâcht fung 't an 't rullen: Ōwer d' dēl, dō däi wōǵ umhōǵ, dō kopōwer däi dēken langs un dō däi anner wōǵ amdóól.

"Mēr, mēr!", gilpt'de Hēvelman. Dō häi wēr up d' grunt was, dō pūst't'de häi sīn kóóken wēr up un dō gung dat wēr kopōwer un kopunner. 'T was 'n grôt plesæær föör däi lütje Hēvelman, dat 't net akróót nacht was un däi wæerld kop stun; anners hār häi sük no sīn hals brōken.

As häi 't drei kēr dóón hār, kēk däi móón hum in 't siecht. "Fent", sē häi, "hest d' no näit nauǵ?" "Nē", gilpt'de Hēvelman, "mēr, mēr! Dau däi dööer ōpen! Ik wil döör d' stad foren! Âl minsken söölent mī foren säin!"

"Dat kan ik näit.", sē däi gâud móón dō. Man häi lēt 'n lāng lüchten strēk döör 't slöödelgat fālen un dō fur däi lütje Hēvelman tau 't hūs ūt. 'T was man gaud föör hum, dat häi no sō 'n häil lütje fent was, anners hār häi sük in 't lütje slöödelgat do läip fersēren kunt.

Up d' stróóet was 't häil tūk un ferlóóten. Däi hūsen stunnent in d' läecht móónsgīn un lurdent mit höör swârt fensters recht dum tau d' stad in. Man däi minsken kun mē nārnds säin. 'T klöytert'de recht, dō däi lütje Hēvelman in sīn rullenbäer ōwer 't stróótenplóóster fur un däi gâud móón gung al tēgen hum tau un lücht'de.

Sō furent däi bājd däi stróóten up un dóól, man däi minsken wassent nārnds tau säin. As säi bī d' kârk langs kwamment, krājt'de taumóól däi grôt goel hóón up d' kloktörn. Dō hullent s' stil.

"Wat dājst dū dor?", rēp däi lütje Hēvelman amhōğ. "Ik krāj 't êrst kēr!", rēp däi goel hóón amdóól. "Wor bünt däi minsken?", rēp däi lütje Hēvelman amhōğ. "Däi slóópent!", rēp däi goel hóón, "Wen ik 't dârd kēr krājt heb, dan wordent däi minsken wóóker."

"Dat dürt mī tau lâng!", sē däi lütje Hēvelman, "Ik wil in 't holt foren! Âl dæren söölent mī säin! "Fent", sē däi gâud oel móón, "hest dū no näit nauğ?" "Nē", gilpt'de däi Hēvelman, "mēr, mēr! Lücht, oel móón, lücht!"

Un dō pūst't'de häi sīn kóóken up un däi oel gâud móón lücht't'de. Sō furent s' tau d' stadpörten üt, öwer 't feld un tau 't dunker holt in. Däi gâud móón hār grôt flīt, mank âl däi bōmen döör tau kōmen. 'S móóls was häi 'n häiel stük achter an, man häi kwam däi lütje Hēvelman do altīd wēr bī.

In 't holt was 't häil tūk un ferlóóten. Däi dæren wassent näit tau säin, näit harten, näit hóósen, un äits näit däi lütje mūsen. Dō furent s' al man fērer, döör dannen un bauken holten - bārġup un bārġdóól. Däi gâud móón lēp altīd tēgen an un lücht't'de in âl busken, man däi dæren wassent näit tau säin.

Blōt 'n lütje kât sat bōven in 'n äikenbōm un tinkelt'de mit hör ögen.

Dō hullent bājd stil. "Dat is däi lütje Hiens", sē däi Hēvelman, "däi is mī wal bīkent. Däi wil däi stērn's nóómóóken." Un as säi fērer furent, sprung däi lütje kât, fan äin bōm up däi anner, mit. "Wat dājst dū dor?", rēp däi lütje Hēvelman amhōġ. "Ik ferlücht!", rēp däi lütje kât amdóól.

"Wor bünt däi anner dæren?", rēp däi lütje Hēvelman amhōġ. "Däi slóópent!", rēp däi lütje kât amdóól un sprung wēr äin bōm fērer, "Wen ik mīn læest ôġ diecht dau, word't däi êrst fröyt wóóker." "Dat dürt mī al tau lāng!", sē Hēvelman, "Ik wil in d' hēmel foren! Âl stērn's söölent mī foren säin!"

"Fent", sē däi gâud oel móón, "hest dū no näit nauǵ?" "Nē", gilpt'de däi lütje Hēvelman, "mēr, mēr! Lücht, oel móón, lücht!" Un dō pūst't'de häi sīn kóóken up un däi gâud oel móón lücht't'de. Dō furent s' tau 't holt üt, dan öwer d' hâjd bit an 't äen fan d' wäerld, öwer d' kimmen un dan līk up d' hēmel dóól.

Dor was dat mōj. Âl stērn's wassent wóók, härent däi ögen öpen un tinkeldent, dat däi häiel hēmel uplücht't'de. "Móókt bot!", gilpt'de däi Hēvelman un fur tēgen däi läecht büelt in, dat däi stērn's rechter un lüchter kânt fan hum föör bāngt üt d' hēmel fullent.

"Fent", sē däi gâud oel móón, "hest dū no näit nauǵ?" "Nē", gilpt'de Hēvelman, "mēr, mēr! Un hest dū näit säin!", fur häi däi gâud oel móón öwer d' nööes, dat häi häil dunker brūn in 't siecht wur. "Ba!", sē däi móón un prūst't'de drei kēr. "Als mit móót!" Un dō dē häi sīn sǵīnfat üt un âl stērn's dēent höör ögen diecht.

Dō wur dat taumóól in d' hēmel sō düüster, dat mē sīn hân näit mēr säin kun. "Lücht, oel móón, lücht!", gilpt'de däi lütje Hēvelman, man däi móón was nārdns tau säin un ök däi stērn's näit. Sāi wassent âl up 't bāer góón. Dō was däi lütje Hēvelman häil bāng, um dat häi sō līfallenerǵ in d' hēmel was.

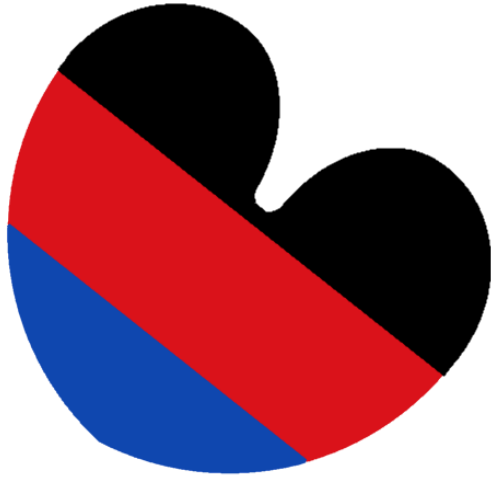
Häi nam sīn hemdslip in d' hân un pūst't'de sīn kóóken up, man häi wus näit fan d'r in of d'r üt. Häi fur up un dóól, dwārs un dwēr un nūms saġ hum foren, näit däi minsken of däi dæren, of däi stērn̄s.

Dō kēk ennelk unner - häil unner an 't kânt fan d' hēmel - 'n ruen rôd siecht up hum dóól un däi lütje Hēvelman mäint'de, däi móón was wēr rēsen. "Lücht, oel móón, lücht!", rēp häi. Dō pūst't'de häi wēr sīn kóóken up, un fur dwārs döör d' häiel hēmel un līk d'r up dóól.

Man 't was däi süen däi net ōwer d' säj rēs. "Fent", rēp säi un saġ hum mit filainerġ ōgen in 't siecht, "wat dājst dū hir in mīn hēmel!" Un äien, twāj, drāj! - nam säi däi lütje Hēvelman un gōjt'de hum middent in 't grôt wóóter. Dō kun häi swemmen lēren.

"Un dō?"

"Jóó, un dō? Wäist dū 't näit mēr? Wen ik un dū näit kōmen wassent un däi lütje Hēvelman in us bōt nōmen hārent, was häi do sēker gāu fersōpen."

Onno Dirk Feldmann
Jungfräiske Mäinskup i.f.
oostfraeisk.org